

АЗ ИСКАМ ДА ТЕ ПОМНЯ ВСЕ ТАКА...

Аз искам да те помня все така -
Бездомна безнадеждна и унила,
В ръка ми вплела пламнала ръка
И на сърце ми скръбен лик склонила.
Градът далече тъне в мътен дим,
Пред нас на хълма тръпнат дървесата
И любовта ни сякаш по е свята,
Защото трябва да се разделим.

В зори ще тръгна, ти в зори дойди,
И донеси ми своя взор прощален,
Да го припомням скръбен и печален
В часа, във който тя ще победи.
О, Морна, Морна, в буря скършен знак!
Укрий молбите! Вярвай, пролетта ни
Недосънуван сън не ще остане
И ти при мене ще се върнеш пак!

И все по-ниско пада нощ над нас.
Чертаят мрежи прилепите в мрака,
Утеха сетна твойта немощ чака,
А в свойта вяра сам не вярвам аз...
И ти отпускаш пламнала ръка
И тръгваш, поглед в тъмнината впила,
Изгубила дори за сълзи сила...
Аз искам да те помня все така.